

EL JARDÍ ABANDONAT

EL JARDÍ ABAN-
DONAT, quadro poematic en
un acte, per SANTIAGO RUSIÑOL.
Decorat am musica per JOAN GAY

Barcelona, 1900 & Tipografia «L'Avenç», de Massó,
Casas, Capo & C. & Ronda de l'Universitat, 20.

PERSONATGES

- LA MARQUESA. Setanta anys. Retrat noble de senyora de començaments de segle. Blanca de cera, sedosos els cabells, abundants i ondulats. Distinció heredada de moltes generacions. Veu dolça i afinada. Patina mate de quadro de museu.
- AURORA La seva néta. Ultim rebrot d'una família noble. Color de rosa palida, mans com magnolies, ulls de blau d'ombra, vestit de colors suaus harmoniant amb l'enveellutat dels arbres.
- ERNEST Cosí d'Aurora. Trenta anys. Pintor de gustos delicats. Distinció mascle. Abandono de bon gust en el vestir. Temperament somniador.
- LLUÍS Vinticinc anys. Enginyer. Jove a la moderna. Temperament actiu, practic i ambiciós. Vesteix correctament la moda de tot-hom.
- GERTRUDIS. . . . Seixanta cinc anys. Vella serventa com complement de la casa. Figura arrancada d'un esgrafiat del palau. *Souurette* enveellida entre l'ambient ceremoniós de noblesa i distinció. Avesada a viure reclosa, parla baix i amb temorosa prudència. Sa missió és de segon terme i no se surt mai del lloc que li ha correspost. Sembla viure per ordre de la Marquesa i morirà quan li mani.

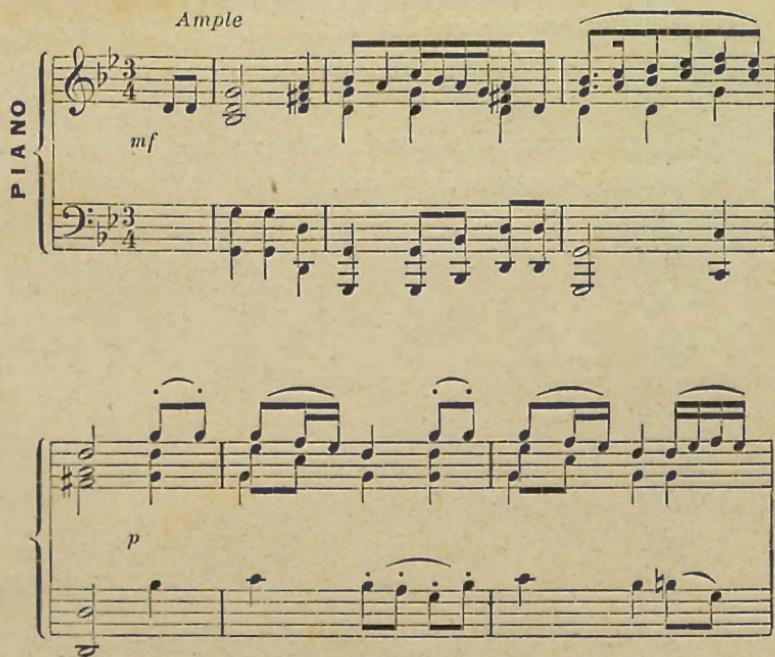
L'escena representa un jardi descuidat, un jardi classic, am plantes nobles, emmalaltides pel descuit, i conservant el segell distingit que no tenen els jardins improvisats; un jardi am patina de vellesa, modelat pels besos del temps i impregnat de la tristesa que donen els arbres antics i les plantes arrelades. A un costat, una glorieta de xiprers retallats am simetria; al fons, una graderia de marbre pintada per la molça i am les lloses esgrogueides; a la dreta, el palau, am figures esgrafiades mig destenyides per la pluja; desmais i xiprers al lluny; en primer terme, un sortidor d'aigües quietes i somortes.

(Se sentirà un chor al lluny, i a mig chor s'aixecarà la cortina.)

PRELUDI

Ample

PIANO

mf

p

EL JARDÍ ABANDONAT

7

Musical score for piano, featuring two staves. The top staff uses common time (indicated by a 'C') and the bottom staff uses 2/4 time (indicated by a '2'). The music consists of eighth-note patterns and sixteenth-note chords.

Musical score for piano, featuring two staves. The top staff uses common time (indicated by a 'C') and the bottom staff uses 2/4 time (indicated by a '2'). The music consists of eighth-note patterns and sixteenth-note chords.

Musical score for piano, featuring two staves. The top staff uses common time (indicated by a 'C') and the bottom staff uses 2/4 time (indicated by a '2'). The music consists of eighth-note patterns and sixteenth-note chords. A dynamic marking 'p' (piano) is present above the bottom staff.

RUSIÑOL-GAY

Musical score for piano, first system. The score consists of two staves. The top staff uses common time (indicated by a 'C') and has a key signature of one sharp (F#). The bottom staff uses common time and has a key signature of one sharp (F#). The music features various note values including eighth and sixteenth notes, and rests. Measure 1 starts with a quarter note followed by an eighth note. Measure 2 starts with a half note followed by an eighth note. Measure 3 starts with a half note followed by an eighth note. Measure 4 starts with a half note followed by an eighth note.

Musical score for piano, second system. The score consists of two staves. The top staff uses common time and has a key signature of one sharp (F#). The bottom staff uses common time and has a key signature of one sharp (F#). The music includes dynamic markings such as > (slur), p (piano), and pp (ppiano). Measure 1 starts with a quarter note followed by an eighth note. Measure 2 starts with a half note followed by an eighth note. Measure 3 starts with a half note followed by an eighth note. Measure 4 starts with a half note followed by an eighth note.

Musical score for piano, third system. The score consists of two staves. The top staff uses common time and has a key signature of one sharp (F#). The bottom staff uses common time and has a key signature of one sharp (F#). The music includes dynamic markings such as pp (ppiano) and p (piano). Measure 1 starts with a half note followed by an eighth note. Measure 2 starts with a half note followed by an eighth note. Measure 3 starts with a half note followed by an eighth note. Measure 4 starts with a half note followed by an eighth note.

EL JARDÍ ABANDONAT

9

Musical score for piano, page 9, measures 1-4. The score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The bottom staff uses a bass clef and a key signature of one sharp (F#). Measures 1-4 feature eighth-note patterns primarily in the right hand, with the left hand providing harmonic support.

Musical score for piano, page 9, measures 5-8. The score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The bottom staff uses a bass clef and a key signature of one sharp (F#). Measure 5 starts with a dynamic of *dism.*. Measures 6 and 7 begin with measure numbers 1 and 2 above the staff, respectively. Measure 8 concludes with a dynamic of *mf*.

Musical score for piano, page 9, measures 9-12. The score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The bottom staff uses a bass clef and a key signature of one sharp (F#). Measures 9-12 show a continuation of the eighth-note patterns from the previous measures, with the left hand providing harmonic support throughout.

Musical score for piano, measures 1-4. The key signature is A major (no sharps or flats). The time signature is common time (indicated by 'C'). The left hand plays sustained notes, while the right hand plays eighth-note patterns. Measure 1: Left hand on C, right hand eighth-note pattern. Measure 2: Left hand on G, right hand eighth-note pattern. Measure 3: Left hand on C, right hand eighth-note pattern. Measure 4: Left hand on G, right hand eighth-note pattern. Dynamics: *p* (piano) in measure 1.

Musical score for piano, measures 5-8. The key signature changes to E major (one sharp). The time signature is common time. The left hand plays sustained notes, while the right hand plays eighth-note patterns. Measure 5: Left hand on C, right hand eighth-note pattern. Measure 6: Left hand on G, right hand eighth-note pattern. Measure 7: Left hand on C, right hand eighth-note pattern. Measure 8: Left hand on G, right hand eighth-note pattern.

Musical score for piano, measures 9-12. The key signature changes to F# major (two sharps). The time signature is common time. The left hand plays sustained notes, while the right hand plays eighth-note patterns. Measure 9: Left hand on C, right hand eighth-note pattern. Measure 10: Left hand on G, right hand eighth-note pattern. Measure 11: Left hand on C, right hand eighth-note pattern. Measure 12: Left hand on G, right hand eighth-note pattern. Dynamics: *cresc.* (crescendo) over the right hand's eighth-note pattern in measure 12.

11

cresc.

diss.

This system shows two staves. The top staff has a treble clef, a key signature of one sharp, and common time. It features eighth-note patterns with dynamic markings 'cresc.' and 'diss.'. The bottom staff has a bass clef, a key signature of one sharp, and common time. It features eighth-note patterns.

cresc.

p cresc.

This system shows two staves. The top staff has a treble clef, a key signature of one sharp, and common time. It features eighth-note patterns with dynamics 'p' and 'cresc.'. The bottom staff has a bass clef, a key signature of one sharp, and common time. It features eighth-note patterns.

cresc. pp

This system shows three staves. The top staff has a treble clef, a key signature of one sharp, and common time. It features eighth-note patterns with dynamics 'cresc.' and 'pp'. The middle staff has a bass clef, a key signature of one sharp, and common time. It features eighth-note patterns. The bottom staff has a bass clef, a key signature of one sharp, and common time. It features eighth-note patterns.

The musical score consists of three staves of music for piano. The top staff shows a melodic line with eighth-note patterns and grace notes. The middle staff provides harmonic support with sustained chords. The bottom staff shows bass notes and rests. The key signature changes from A major (two sharps) to D major (one sharp). Measure numbers 12, 13, and 14 are indicated above the staves.

Musical score for piano, page 13, measures 1-2. The score consists of two staves. The top staff shows a treble clef, common time, and dynamic *p*. The bottom staff shows a bass clef. Both staves feature a series of eighth-note chords. Measure 1 ends with a fermata over the right-hand notes. Measure 2 begins with a single eighth note on the right hand.

Musical score for piano, page 13, measures 3-4. The score continues with two staves. The top staff maintains the treble clef and common time. The bottom staff maintains the bass clef. Both staves show eighth-note chords. Measure 3 ends with a fermata over the right-hand notes. Measure 4 begins with a single eighth note on the right hand.

Musical score for piano, page 13, measures 5-6. The score continues with two staves. The top staff shows a treble clef and common time. The bottom staff shows a bass clef. Both staves show eighth-note chords. Measure 5 ends with a fermata over the right-hand notes. Measure 6 begins with a single eighth note on the right hand.

RUSIÑOL-GAY

Musical score for piano and voice. The top system shows a treble clef, a B-flat key signature, and a dynamic marking of *mfp*. The bottom system shows a bass clef, a B-flat key signature, and a dynamic marking of *p*.

Continuation of the musical score. The top system shows a treble clef, a B-flat key signature, and a dynamic marking of *p*. The bottom system shows a bass clef, a B-flat key signature.

Continuation of the musical score. The top system shows a treble clef, a B-flat key signature, and a dynamic marking of *p*. The bottom system shows a bass clef, a B-flat key signature.

EL JARDÍ ABANDONAT

15

Piano score for 'El Jardí Abandonat'. The first system consists of four measures. The top staff is treble clef, common time, key signature of one sharp. The bottom staff is bass clef, common time, key signature of one sharp. Measure 1: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 2: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 3: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 4: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs.

Piano score for 'El Jardí Abandonat'. The second system consists of four measures. The top staff is treble clef, common time, key signature of one sharp. The bottom staff is bass clef, common time, key signature of one sharp. Measure 5: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 6: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 7: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 8: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs.

Piano score for 'El Jardí Abandonat'. The third system consists of four measures. The top staff is treble clef, common time, key signature of one sharp. The bottom staff is bass clef, common time, key signature of one sharp. Measure 9: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 10: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 11: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 12: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs.

SOPRANO 1.^{*}

Solo

Chor de Fades

Dels vells jar - dins del

SOPRANO 2.^{*}

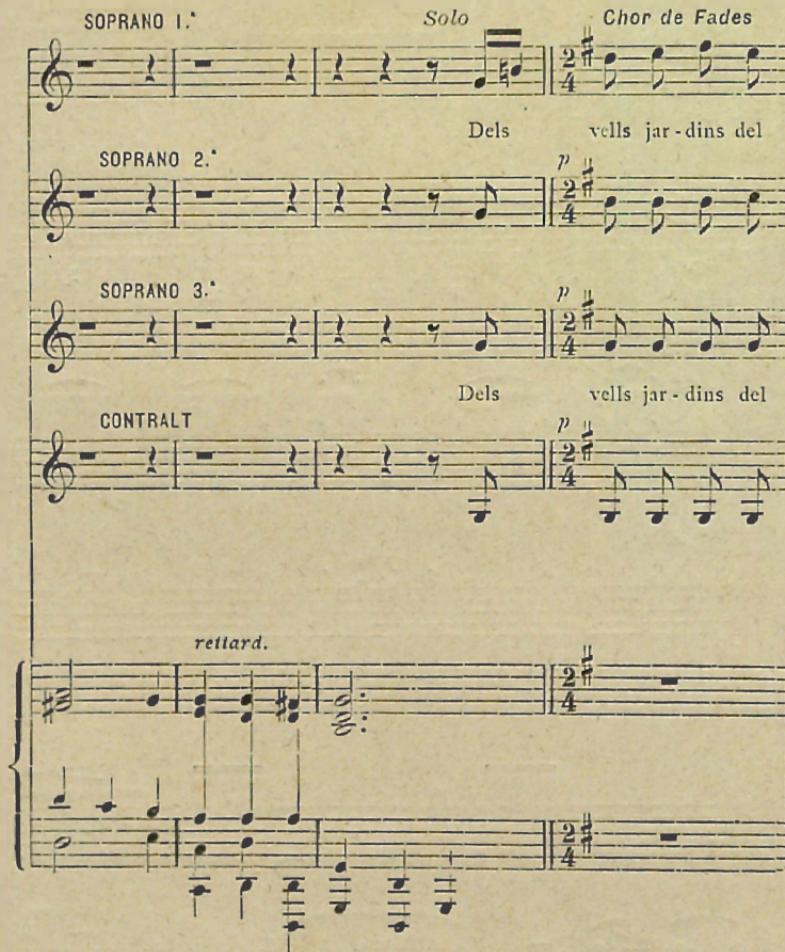
Dels vells jar - dins del

SOPRANO 3.^{*}

Dels vells jar - dins del

CONTRALT

retard.

món som la veu ca - den - cio - sa, som l'e - co d'al - tres

món som la veu ca - den - cio - sa, som l'e - co d'al - tres

temps plo - rant on tot re - po - sa. Dels sor - ti-dors ai -

temps plo - rant on tot re - po - sa. Dels sor - ti-dors ai -

xuts guar - dem el cant de l'ai - gua, es - col-tant-ne la
xuts guar - dem el cant de l'ai - gua, es - col-tant-ne la

dism. mf
veu de lo que ns con - ta l'ai - re. Som el res-sò a - pa - gat de la
dism. mf >
veu de lo que ns con - ta l'ai - re. Som el res-sò a - pa - gat de la

dissm.

ve - lla me - mo - ria; som l'an - ti - ga can - çó con - ta - da per l'his-

at: m.

ve - lla me - mo - ria; som l'an - ti - ga can - çó con - ta - da pér l'his-

to - ria. Som les fa - des re - sant al fons dels ar-bres fos - cos, la lle-

to - ria. Som les fa - des re - sant al fons dels ar-bres fos - cos, la lle-

RUSIÑOL-GAY

gen - da con-tant que ns ex-pli-quen els bos - cos. Jar - dins a-ban - do.

nats ser - viu - nos de ga - ri - da, que n lloc del mòn gau -

dism.

dim tan dol - ça po - e - si - a.

dism.

dim tan dol - ça po - e - si - a.

Més llarg

22

RUSIÑOL-GAY

Musical score for piano, featuring four staves of music. The first two staves are in common time (indicated by 'C'), while the last two staves switch to 3/4 time (indicated by '3/4'). The music consists of eighth and sixteenth note patterns, with various dynamics like forte (f), piano (p), and sforzando (sf). Measure 1 starts with a forte dynamic. Measures 2 and 3 show a transition to 3/4 time, with measure 3 ending on a forte dynamic. Measure 4 returns to common time.

dism. i allarg.

Continuation of the musical score. The first two staves remain in 3/4 time, indicated by '3/4'. The third staff begins with a piano dynamic (p) and a sixteenth-note pattern. The fourth staff begins with a forte dynamic (f) and a sixteenth-note pattern. Measures 6 and 7 show a transition back to common time (indicated by 'C'). Measure 8 ends with a forte dynamic.

CHOR DE FADES

Dels vells jardins del món
som la veu cadenciosa,
som l'eco d'altres temps
plorant on tot reposa.

Dels sortidors aixuts
guardem el cant de l'aigua,
escoltant-ne la veu
de lo que'ns conta l'aire.

Som el ressò apagat
de la vella memòria;
som l'antiga cançó
contada per l'història.

Som les fades resant
al fons dels arbres foscos,
la llegenda contant
que'ns expliquen els boscos.

Jardins abandonats,
serviu-nos de garida,
que en lloc del món gaudim
tant dolça poesia.

ESCENA I

LA MARQUESA, L'AURORA, L'ERNEST i GERTRUDIS

(Al descobrir-se l'escena l'Ernest estarà pintant sota la glo-
rieta. Dalt de la graderia l'Aurora, amb el mocador, se despe-
dirà d'algú que ja no's veu. Després vindrà a primer terme, fins
a trobar la Marquesa, que estarà asseguda a la dreta. Gertrudis
seurà més al fons.)

AURORA

Un altre que'ns abandona, avia.

MARQUESA

Sí, filla meva: tot-hom fuig de les ruïnes. Ell, a la guerra,
que és la seva carrera; uns, darrera la glòria; altres, darrera
de la fortuna; tot-hom ens deixa; tot-hom abandona l'aban-
dono.

AURORA

Com és, avia, que la nostra casa 'ls espanta?

MARQUESA

Perquè l'olor de ruïnes, l'olor de noblesa caiguda, els
sembla flaire de tomba, an els homes d'avui, que no senten
la dolçor de la poesia, ni l'aroma de les flors al desfullar-se.
Tot-hom, tot-hom ens deixarà, poncella meva.

AURORA

Tot-hom, menos la vostra Aurora.

GERTRUDIS

Ni aquesta pobra vella que aquí ha plantat arrels i aquí ha de morir.

MARQUESA (*agafant les mans d'Aurora*)

Tu també, quan m'arribi la posta, que no pot trigar gaire. Tu ets l'última fulla d'aquesta noble casa i el vent se t'endurà. I quina fulla, Aurora del meu cor! Delicada i hermosa com una flor d'ombracul. Mira-t les mans (*agafant-les-hi*), blanques i llargues com d'estatua de marbre; mira-t el rostre, palid i també blanc com les plantes d'estufa; mira-t els ulls en el mirall de l'aigua: una blavor de posta n'aureola les nines. El que't vulgui esposar ha d'estimar-te l'ànima i ton rostre malalt, tant ple de poesia.

AURORA

El qui'm volgués a mi tindria d'esposar aquests arbres groguencs i aquests marbres verdosos, acceptant el meu dot, que són aquestes ruïnes.

MARQUESA

Oh belles il·lusions!

AURORA

No vui que en mi estimi sols la groga poncella: vui que

estimi'l jardí; vui que estimi aquests arbres, i les parets
que'ns volten, i la pell d'eixes lloses.

MARQUESA

Jo soc molt vella, Aurora; quasi tant vella com les parets
que veus; i com més anys vaig fent, més oviro per tot la
soletat. La soletat és companya que no deixa a les ruïnes, i jo
l'he vista creixer, creixer més cada dia, fins a viure am
nosaltres.

GERTRUDIS

No sempre hi ha viscut.

MARQUESA

No sempre. Un moment va fugir: al casar-se aquell angel
que fou la teva mare. Els salons de la casa, deserts ara i pol-
sosos, vessaven alegria; les llantes entelades, eren rams de
claror; i els caminals deseris, eren plens de parelles, de crits
d'amor i de rialles. No eren les aus de nit les que cantaven
allavores, com ara sento cantar: eren cançons d'enveja que
voltaven el niu dels teus pares ditxosos.

GERTRUDIS

Quins temps aquells!

MARQUESA

Uns temps que no van durar gaire. Morí la teva mare, i
així com la tardor se n'emporta les fulles, la ventada de mort

allunyà les parelles, les allunyà per sempre. Totes venien a la llum de la sort, totes, i ni una'n quedà a la vora del tumbol. Jo ja prou vella, i tu feia poc nascuda, com un nuvol d'hivern tornà la quietut, i aquest casal immens va semblar un panteó que'ns tancava a tots tres: a tu ja quasi orfana, a mi ja quasi morta, i al teu pare morint-se.

AURORA

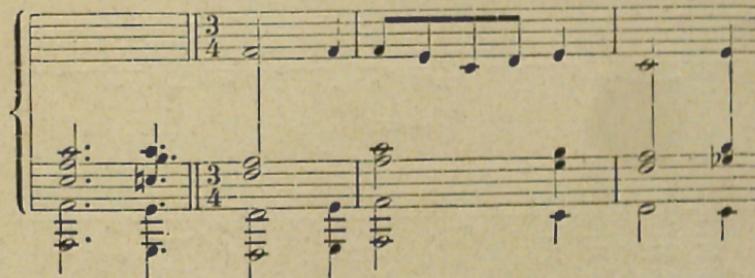
Pobre pare!

Moderat

(Aur.) Pobre

pare! (Marq.) Si, pobre d'ell i pobres de nosaltres! Ma, el color ha marcat a la cara més ralles de

tristesa, però mai la mort sofrí la mort del mateix cor am noblesa més d'guna, ni mai la melangia ha enrat

Musical score for piano and voice. The vocal part consists of two staves. The first staff starts with a whole note followed by a half note. The second staff starts with a half note. The piano part consists of two staves. The first staff has a bass clef and a common time signature. The second staff has a treble clef and a common time signature.

a cap casal com va entrar a casa nostra. Tot el jardí plorava. Aquests desmàs que veus, penjaven

Musical score for piano and voice. The vocal part consists of two staves. The first staff starts with a half note followed by a quarter note. The second staff starts with a half note. The piano part consists of two staves. The first staff has a bass clef and a common time signature. The second staff has a treble clef and a common time signature. Measure 8 begins with a key change to 6/8 time and a key signature of one sharp. Measures 9 and 10 begin with a key change back to 6/8 time and a key signature of one sharp. Measure 11 begins with a key change back to 6/8 time and a key signature of one sharp. Measure 12 begins with a key change back to 6/8 time and a key signature of one sharp.

estànguits que feien pena: els xiprers s'ennegriren, les flors se desfullaren, l'aigua del sortidor semblava

Musical score for piano and voice. The vocal part consists of two staves. The first staff starts with a half note followed by a quarter note. The second staff starts with a half note. The piano part consists of two staves. The first staff has a bass clef and a common time signature. The second staff has a treble clef and a common time signature. Measures 14 and 15 begin with a key change to 6/8 time and a key signature of one sharp. Measures 16 and 17 begin with a key change back to 6/8 time and a key signature of one sharp. Measure 18 begins with a key change back to 6/8 time and a key signature of one sharp.

un vas de llàgrimes. Fins els aucells callaren i feien el seu niu amagant que's veiesin.

MARQUESA

Sí: pobre d'ell i pobres de nosaltres! Mai el dolor ha marcat a la cara més ratlles de tristesa; però mai la mort sofri la mort del mateix cor am noblesa més digna, ni mai la melan-gia ha entrat a cap casal com va entrar a casa nostra. Tot el jardí plorava. Aquests desmais que veus penjaven esllanguits que feien pena; els xiprers s'ennegriren, les flors se desfullaren, l'aigua del sortidor semblava un vas de llàgrimes. Fins els aucells callaren i feien el seu niu amagant que's veiesin.

AURORA

I quina quietut!

MARQUESA

Allavores entrava, i ell no volia veure-la, no volia sentir-la. Tant la temia, que, sentint-la venir, que sentint el seu cor

que s'anava parant, que estava condemnat a morir a una hora fixa, va convidar an els amics, a tots aquells amics que havien desaparegut a l'entrar aquí la tristesa; i al tenir-los reunits i a l'esser als brindis d'un dinar que amagava l'alegria, se va alçar com un fantasma, i am la copa a la mà, groc i fred com un mort, va brindar: «Senyors,—els hi va dir;—sento morir-me, i no vui morir sol. Si us he convidat a venir an aquesta festa, ha sigut enganyant-vos. Així haveu vingut esperant divertir-vos, que si us hagués dit que jo anava a morir-me, tots m'haurieu deixat. Ara tinc companyia. No trigaré a morir. Ara soc jo qui us deixo. No teniu temps d'anar-vos-en. Buidem l'última copa i veniu-me a enterrar.»

AURORA

Déu meu!

MARQUESA

Sí, filla meva: així morí'l teu pare, tement la soletat i deixant-la a nosaltres.

'Depressa (Marq.)Buidem l'última copa veniu-me a enterrar.

cresc. molt

(Aur.) Déu meu!

ff

dism.

pp

(Marq.) Si, filla meva: així morí'l teu pare, tentent la soletat i deixant-la a noaltra.

pp

dism.

AURORA

Penyora que jo estimo i amor que guardaré, avia del cor.
Ombra suau i noble qu'ns ha transmès l'història d'aquests
jardins que han d'esser el meu fossar.

MARQUESA

Sí, ombra i res més, Aurora, te deixem del passat.

AURORA

Però és ombra que venero.

MARQUESA

Ja has vist com tots ne fugen, fins aquells que't voldrien.
Ara n'ha marxat un. Aon? A la guerra entre'ls homes. Aquí
hi ha'l teu cosí (*senyalant a l'Ernest*) somniant am son art.
Avui i demà'n veuras passar d'altres, i, orsena sense fortuna,
no més amb el sol dot d'una herència gloriosa, cap d'ells
veurà en ton front la noble poesia d'aquesta última flor d'un
jardí ple de ruïna.

AURORA

Encara hi ha poesia.

MARQUESA

Prou voldria sentir-la. Prou voldria, Déu meu, que la nostra caiguda no t'hagués empolsat de la pols de la ruïna; que aquesta pobra vella, que ja quasi no hi veu, te vegés ben ditxosa; però no sé, filla meva, miro arreu i no veig més que ombra.

AURORA

També'n veig jo; però és ombra delitosa. No és fosquedat lo que veig: és claror de cap-vespre; ni és negror de cova, sinó mantell de nit; i quan se té'l cor jove, com més negra és la nit més estrelles s'hi veuen.

MARQUESA

Déu n'ompli'l teu cel. (*Sen van per la dreta.*)

Solemnissim

ESCENA II

AURORA

Si: Déu l'ompli de consol i a mi no m'abandoni. Què sento en el meu cor? Què sento a l'ànima, que així'm fa viure trista? Per què no tinc amigues? Per què no ric com les altres? No voldria estar trista, no voldria plorar, i el consol de les llagrimes és balsem del meu cor, d'aquest pobre cor meu que les reb com rosada que cau damunt d'unes ruïnes. Pobres ruïnes meves! Entre elles he nascut, i elles han de

(Aur.) Pobres ruïnes meves!

guardar-me. Soc una flor d'esquerda, potser, o potser soc d'aquelles flors malistes que viuen del silenci, que la claror mata i que'l fret mustiga. No més visc de quietut, d'olors

adormidores i d'ombres de desmais, sense amor, sense vida,
ni sense amor de viure. No'm cerqueu, no, aimadors, que no
podria correr allí aon correu vosaltres, i vosaltres moririeu de
fret i d'anorança en aquesta presó feta d'arbres i plantes, en
questa presó que estimo am tota l'ànima sense donar-men
acompte. (*Se queda escoltant la veu del sortidor.*)

(Aur.) — No'm cerqueu, no, aimadors,

retard.

Tranquillament

que no podria correr allí aon correu vosaltres, i vosaltres moririeu de fret i d'anorança en aquesta

preso feta d'arbres i plantes, en aqu'a presó que estimo am i la l'ànima sense donar-men compte.

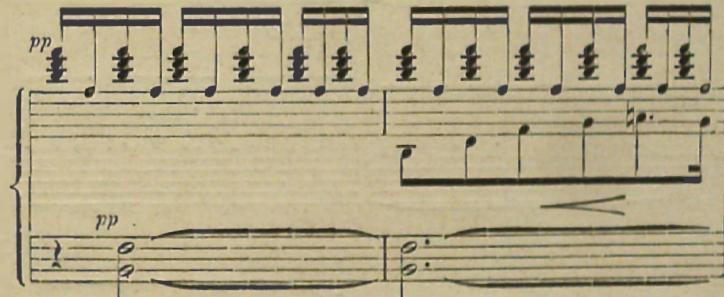
A musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves. The top staff uses common time and includes a treble clef, a bass clef, and a key signature of one sharp. The bottom staff uses common time and includes a bass clef. The vocal part is in soprano range, indicated by a C-clef. The lyrics are in Spanish. Measures 1-4 are shown, ending with a repeat sign and a double bar line.

A continuation of the musical score. The piano part maintains its two-staff format. The vocal part continues in soprano range. Measure 5 starts with dynamic *mf*. Measure 6 is labeled *depressa*. Measure 7 ends with dynamic *dism.*. Measures 8-9 are blank.

A continuation of the musical score. The piano part maintains its two-staff format. The vocal part continues in soprano range. Measure 10 starts with dynamic *p*. Measure 11 is labeled *alla gant*. Measure 12 ends with a fermata over the vocal line.

Plores o cantes,
aigua? Hi ha dies
que'm sembla que
sospires; hi ha
hores que fins crec
que reses; hi ha
moments com ara

que'm deixes somniosa. Si poguessis contar-me, clara com
ets, lo que m'ha de passar! Si'm traguessis de dubtes! Si
aquesta veu de perles aclarís els meus somnis! (*Se queda
sommiosa.*)

RUSIÑOL - GAY

Musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: treble and bass. The vocal part is on a single staff below the piano. The vocal line features eighth-note patterns with grace notes. The piano accompaniment includes sustained notes and eighth-note chords.

Musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: treble and bass. The vocal part is on a single staff below the piano. The vocal line features eighth-note patterns with grace notes. The piano accompaniment includes eighth-note chords and sustained notes.

Musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: treble and bass. The vocal part is on a single staff below the piano. The vocal line features eighth-note patterns with grace notes. The piano accompaniment includes sustained notes and eighth-note chords.

EL JARDÍ ABANDONAT

39

Musical score for piano, two staves. The top staff consists of six measures of eighth-note chords in common time, dynamic $p\cdot$. The bottom staff consists of three measures of eighth-note chords in common time, dynamic $p\cdot$, followed by a repeat sign.

Musical score for piano, two staves. The top staff consists of six measures of eighth-note chords in common time, dynamic $p\cdot$. The bottom staff consists of three measures of eighth-note chords in common time, dynamic $p\cdot$, followed by a repeat sign and a downward-pointing triangle symbol (\triangle).

Musical score for piano, two staves. The top staff consists of six measures of eighth-note chords in common time, dynamic $p\cdot$. The bottom staff consists of three measures of eighth-note chords in common time, dynamic $p\cdot$, followed by a repeat sign and an upward-pointing triangle symbol ($>$).

40

RUSIÑOL-GAY

Musical score for piano, featuring two staves. The top staff consists of six measures of 2/4 time with a key signature of one sharp. The bottom staff consists of three measures of 2/4 time with a key signature of one sharp. Measure 1 of the top staff begins with a forte dynamic. Measures 2-3 of the top staff and all measures of the bottom staff begin with piano dynamics. Measure 4 of the top staff ends with a forte dynamic. Measures 5-6 of the top staff end with a forte dynamic. Measures 1-2 of the bottom staff end with a forte dynamic. Measures 3-4 of the bottom staff end with a forte dynamic.

Musical score for piano, featuring two staves. The top staff consists of six measures of 2/4 time with a key signature of one sharp. The bottom staff consists of three measures of 2/4 time with a key signature of one sharp. Measure 1 of the top staff begins with a forte dynamic. Measures 2-3 of the top staff and all measures of the bottom staff begin with piano dynamics. Measure 4 of the top staff ends with a forte dynamic. Measures 5-6 of the top staff end with a forte dynamic. Measures 1-2 of the bottom staff end with a forte dynamic. Measures 3-4 of the bottom staff end with a forte dynamic.

Musical score for piano, featuring two staves. The top staff consists of six measures of 2/4 time with a key signature of one sharp. The bottom staff consists of three measures of 2/4 time with a key signature of one sharp. Measure 1 of the top staff begins with a forte dynamic. Measures 2-3 of the top staff and all measures of the bottom staff begin with piano dynamics. Measure 4 of the top staff ends with a forte dynamic. Measures 5-6 of the top staff end with a forte dynamic. Measures 1-2 of the bottom staff end with a forte dynamic. Measures 3-4 of the bottom staff end with a forte dynamic.

EL JARDÍ ABANDONAT

41

Musical score for piano, page 41. The score consists of two staves. The top staff shows a continuous eighth-note pattern in common time, with a dynamic of *mf*. The bottom staff shows a sustained note with a dynamic of *p*, followed by a measure of silence indicated by a bracket under the staff.

Musical score for piano, page 41. The score consists of two staves. The top staff shows a continuous eighth-note pattern in common time, with a dynamic of *p*. The bottom staff shows a sustained note with a dynamic of *p*, followed by a measure of silence indicated by a bracket under the staff.

Musical score for piano, page 41. The score consists of two staves. The top staff shows a continuous eighth-note pattern in common time, with a dynamic of *mf*. The bottom staff shows a sustained note with a dynamic of *p*, followed by a measure of silence indicated by a bracket under the staff. A diagonal line with an arrowhead points from the end of the eighth-note pattern towards the sustained note.

42

RUSIÑOL-GAY

Musical score for piano, featuring two staves. The top staff consists of six measures of eighth-note chords in common time, with a dynamic of p . The bottom staff consists of three measures of sustained notes, with a dynamic of p .

Musical score for piano, featuring two staves. The top staff consists of six measures of eighth-note chords in common time, with a dynamic of p . The bottom staff consists of three measures of sustained notes, with a dynamic of $diss. molt$.

Musical score for piano, featuring two staves. The top staff consists of six measures of eighth-note chords in common time, with a dynamic of p . The bottom staff consists of three measures of sustained notes, with a dynamic of p .

ESCENA III

AURORA i ERNEST

ERNEST

No'm vols dir res, Aurora?

AURORA

Tu ets el que calles. El teu art t'acapara i no veus a ningú.

ERNEST

Prou que't veia, però no volia desfer el grupó hermós que formaveu tu i la marquesa, tenint el palau per fondo. Semblaveu figures de la llegenda.

AURORA

Que bé t'excuses!

ERNEST

També'm distreia cercant una flor perduda.

AURORA

Una flor?

ERNEST

Sí: una flor que vaig pintar en el quadro i que algú s'ha emportat.

AURORA

Pobra flor! Se l'emporten a la guerra. No li tinguis qui-
mera. Potser encara serà viva quan arribi una bala. Potser
entrarà dintre un cor envolquellant la ferida.

ERNEST

Avui men vaig, Aurora, i també vaig a la guerra de l'art,
que és guerra d'altra mena, am més bales d'enveja i estocades
de gelos. Pel pobre artista no't queda ni una flor?

AURORA

Poques ne queden, essent tant gran el jardí. (*Donant-li
una flor.*) T'agrada aquesta?

ERNEST

M'agrada per lo hermosa, i m'agrada molt més per la mà que l'ha duta. Porta l'aroma teva i porta la seva olor. Aquesta morirà aviat, però l'altra... Que ets bella, Aurora!

AURORA

Pobra de mi! Vols tornar-me la flor?

ERNEST

No, Aurora. T'ho dic perquè no puc guardar-m'ho. No hi fa re que't sofoquis; sols així se't coloreix el rostre, aquesta blancor pura com fulla de magnolia. Si't vegessis caminar davant del vellut dels arbres, com s'enfosqueixen els arbres per fer-te d'aureola, i quin aire de deessa, de nimfa de jardí, pren la teva figura! Si poguessis mirar, pujant els graons de marbre, com se torna catifa la verdor de les lloses, i com al caminar prens figura de tortora am moviments de cigne!

AURORA

Ernest!...

ERNEST

Al mirar el sortidor i al veure-t retratada, com si fossis gelosa, t'agafaria gelos de la que veus a dintre! Gelos de tu mateixa!

AURORA

Calla, per Déu!

ERNEST

I al trepitjar les fulles, te vegessis voltada d'unes fulles
que són les llagrimes dels arbres, d'unes fulles que corren als
teus peus tant petits pera sentir-ne'l caliu, que hermosa, Au-
rora, que hermosa que't veuries! Ho ets, d'hermosa; ho ets
an els meus ulls, i an els ulls de l'aigua, i an els ulls de les
estrelles!

(Ern.)que hermosa que't veuries! Ho ets, d'hermosa; ho ets an

p
Amorós

cresc. i expr.

els meus ulls, i an els ulls de l'aigua, i an els ulls de les estrelles!

pp

AURORA

Sols per la soletat podria esser-ho.

ERNEST

Per què de la soletat?

AURORA

Perquè m'he criat amb ella, m'ha vist desde petita, i ella
i jo'ns estimem.

ERNEST

Doncs an ella he de combatre.

AURORA

Ai, Ernest! Ella m'estima sempre, i l'amor que tu'm portes és sols amor d'artista, vell per rebre'l l'orella, però trist per l'esperança. Tu m'estimes una miqueta més que la blancor dels cignes, i la verdor dels arbres, i el mirallar de l'aigua, i els colors que somnies, i m'ho dius de vell modo. M'estimes com figura en el fondo, potser una mica més, però no gaire. Quan acabis el quadro i quan sigui pintada, te n'aniras amb el quadro i et semblarà que'm robis.

ERNEST

I si no me n'anés?

AURORA

Però te n'aniras. Jo sé llegir el pervindre. Si't quedessis,

dugues ombres fugirien rosegades d'enveja: la soletat que'm
volta i l'art que tant estimes.

ERNEST

L'estimo fins a morir per ell.

AURORA

I jo a la soletat, fins a morir-me amb ella.

ERNEST

I quin amor hi trobes?

AURORA

El mateix que tu sents per l'art que no coneix, però que'm fa endavinar l'amor boirós que sento. La buidor i quietut que surt d'aquests jardins és buidor solament pel qui no sap sentir-los. Poden callar pels altres, aquestes soques velles i aquestes branques mortes: per mi no callen. Cada camí ombrerat, cada estatua polsosa, cada font estroncada, me parlen a tota hora d'un passat que jo sento que corre a dintre meu, de la sava d'uns heroes que jo'n só l'últim rebrot. Me parlen de passions enterrades i secrets misteriosos, i de tot lo que'm diuen jo men sento orgullosa, perquè, pobra de mi!, al sentir dintre meu que d'aquell esplendor jo'n só l'última deixa, m'escolto la quietut, i estimo la quietut perquè ella m'estima.

ERNEST

I si l'aimessim junts?

AURORA

Ai! Callaria. No parlen els jardins am testimonis.

ERNEST

Bé hi nien els auells, i són artistes.

AURORA

Però emigren.

ERNEST

Però tornen.

AURORA

Tornen am nous amors.

ERNEST

O sen van a parelles.

AURORA

Però mentres canta ell cançons de llibertat, ella mor d'anyorança. Jo, Ernest, encara que soc jove, porto dintre de l'ànima l'enveliment de raça, i tu, més vell que jo, hi portes, espurnant, tot un món d'esperances.

ERNEST

Aurora, quan te veig tinc desig de robar-te, i quan te sento'm fas por.

AURORA

Por et faig?

ERNEST

No és por: és temença. Te veig tant delicada, que temo dintre meu que'l vent de la paraula't desfulli i mustigui; te veig tant tendra i fina, que l'aire foraster em fa por que't fereixi lluny d'aquest reliquiari.

AURORA

Entenc lo que vols dir, i crec que'ns avenim. Vols dir que aquesta casa és com un llibre vell, i jo com una flor que ha de morir assecada entre'ls dos darrers fulls. Veritat que vols dir això?

ERNEST

No és ben bé això.

AURORA

Sí que ho és, i no m'estranya que ho pensis, perquè també ho somnio. Així com tu fas l'art que dius que no pot viure allí on tindria de viure, ane mi també'm fa falta un no sé què de força que'm fa témer an els homes. No'm puc moure d'aquí; no puc viure sinó aguantant-me am l'euera.

ERNEST

I per això't temo, Aurora; i per això't temem tots els que venim polsosos del camí de la vida. Tu ets tota olor, tota en-

cens de les flors; i no gosem cullir-la, aquesta mà delicada,
d'una puresa d'alga, els que venim del món.

AURORA

Sí, Ernest! Endavino lo que penses. T'estimaries més emportar-tem a seguir ses roderes, que aturar-te a l'ombra d'aquest frondós passat.

ERNEST

El camí és la vida.

AURORA

Ho és pels aturdits, però no pels somniadors.

ERNEST

No ets dòna com les altres. Estimar-te és estimar una ombra que un tem que s'esvaneixi.

AURORA

Deus voler dir, potser, que és estimar una posta que li van posar Aurora. Sí: una posta de vida, o de raça, com diu l'avia sovint.

ERNEST

Estimar-te ane tu és estimar abraçant la mateixa poesia.
Jo'm sento prosa, Aurora. Te veig idealisada, te veig en vers,
i fins no sé llegir-te.

AURORA

Tant complicada soc?

ERNEST

Potser de tant senzilla.

AURORA

Ernest, quan acabes el quadro?

ERNEST

Am poc temps que hi treballi l'acabo.

AURORA

Poc temps d'amor me queda.

ERNEST

Per què poc temps?

AURORA

Tens raó. Quan no'm tinguis ane mi estimaras an ella.

ERNEST

Ane qui?

AURORA

A la pintada en el quadro. An aquesta no la tems, que, essent jo, és filla teva. Ara ve l'avia.

Musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves in common time (indicated by a '4'). The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. The key signature is A major (three sharps). The vocal part begins with a dynamic 'p' (pianissimo) and consists of eighth-note chords.

Musical score for piano and voice. The piano part continues with eighth-note chords. The vocal part begins with a single note followed by a sixteenth-note figure.

Musical score for piano and voice. The piano part features eighth-note chords. The vocal part begins with a melodic line: 'allargant i dis - mi - nuïnt'. The vocal line includes a fermata over the word 'nuïnt'.

ESCENA IV

L'AURORA, L'ERNEST, LA MARQUESA i GERTRUDIS

GERTRUDIS

Són allí, Marquesa.

MARQUESA

Ont ets, Aurora?

AURORA

Som aquí. Apropeu-vos, avia. Soc aquí am l'Ernest, que està acabant el quadro. (*L'Aurora la ra a buscar, l'acompanya a prop de la glorieta i l'ajuda a asseure-s.*)

ERNEST

Aquí estavem, Marquesa: jo, robant el jardí; l'Aurora donant claror al meu quadro.

MARQUESA

La claror que a mi'm falta, fills meus. Aveiam, ensenya-m la teva obra. Que hi veig poc, Déu meu! i que hermós me represento'l quadro! No veig més que xiprers, xiprers i fosca, i al mig... sí, al mig... hi veig un lliri.

AURORA

Si soc jo, avia!

ERNEST

És ella, i si la preneu per un lliri la veieu més que nosaltres.

MARQUESA

Tot sem fa fosc, tot negre. A mida que'm faig vella veig com un vel de dol, una glaça que puja i abriga aquest jardí.

ERNEST

És el color dels arbres.

MARQUESA

És el color que's fon i el mantell de la mort que s'acosta depressa. A mida que'm faig vella, aquests xiprers s'apropen, se men vénen a sobre; el cel, que deu esser blau, me sembla tot boirós; les parets de la casa, abans tant iluminoses, me semblen taques negres; i fins el blanc dels marbres i el morat de la sorra prenen colors de tomba.

ERNEST

Marquesa, tenint a l'Aurora aprop, com pot fer-se de nit?

MARQUESA

Tens raó, Ernest: és l'unic llum que'm queda. Perquè no són els ulls que hi veuen fosc i negre: és la foscor de l'ànima,

és la claror del cor la que s'apaga a dintre. No sabeu pas lo que és l'anar-se tornant vell, no d'anys, sinó de penes; no acotar-se ni ajupir-se pel pes que duu la vellesa, sinó pel pes dels records; no veure-hi ja am la mirada, ni tampoc am la memoria, i sentir com tot s'allunya dies enllà de la vida.

ERNEST

Quan se té l'imaginació com vós teniu, ella serveix de vista.

MARQUESA

Sí: moltes coses valdria més no veure-les. Lo no vist és més hermós que lo que's veu. Tu, que ets artista, me comprens. El passat és molt més bonic que'l present. Per això hi miro, i m'aconsolo mirant-hi. El pervindre no és pera'ls cors que estan marcits. Ja hem complert la nostra tasca. Les parets de la noblesa no poden apuntalar-se, i caient desmoronades han d'enterrar-nos dintre. Jo m'apago, Ernest; sento'l llum de la meva ànima com tremola dintre meu, i vol fugir del meu còs. Sento'l rellotge del cor com s'atura, s'atura a poc a pocet, i m'avisa que demà, que potser avui, que potser dintre poca estona, se deturará pera sempre.

AURORA

Avia!...

ERNEST

Marquesa!...

GERTRUDIS

Senyora!...

MARQUESA

Dó-m el braç, Ernest, i tu queda-t. (*A l'Aurora.*) Anem a voltar el jardí, abans que la nit se n'entri. Tinc d'anar-me despedint de cada arbre que coneix, de cada reconet d'ombra, de cada fulla que cau. Tinc d'aprofitar els moments pera resar per aquella santa memòria, i tinc d'aprendre a morir. (*Senyan per la dreta seguits de Gertrudis.*)

Pausat

ESCENA V

AURORA

(*Se queda plorant.*) Déu meu! Com arriba, com s'apropa,
com cumpleix la soletat heretada, venint a caure als meus

braços! Com inonda la meva ànima! Que depressa que s'apropa, i que acovardada'm sento! Déu del cel, deu-me vida pera rebre-la i pera guardar-la! Déu dels tristes, deu-me forces, deu-me amor per recullir aquesta herència, aquesta deixa del cor, aquesta fredor que sento, que fins me glaça les llagrimes!

(Aur.) Déu dels tristes, deu-me forces, deu-me amor per recullir aquesta herència,

aquesta deixa del cor, aquesta fredor que sento, que fins me glaça les llagrimes!

ESCENA VI

AURORA i LLUÍS

(En Lluís arribarà pel fondo.)

LLUÍS

Esteu sola, Aurora?

AURORA

Vós, Lluís? No estic sola: l'avia és enllà del jardí.

LLUÍS

Us sorprenc i abuso?

AURORA

No, Lluís. (*Pensant.*) Quasi us esperava, i quasi endavino per què veniu a trobarme: de segur que veniu a despedir-vos.

LLUÍS

És estrany! Com podeu saber-ho?

AURORA

Un pressentiment que tinc. Hi han aires d'emigració i avui corren pels caminals de la casa. Al matí ha marxat el

jardiner: volia arrencar aquests arbres pera plantar-hi troncs novells que portessin vida nova; ahir va marxar el servei dient que's migrava i volia joventut; fa poc que altres han marxat desarrelats pel nou vent; i ara...

LLUÍS

No, Aurora: no marxo encara; però no he de trigar gaire,
quasi venia pera dir-vos-ho.

AURORA

Ho veieu, Lluís?

LLUÍS

Marxo perquè soc jove, me sento ales i voldria deixondir-les i extindre-les arran de la terra o enlairar-les fins als nuvols. Veig en somnis la fortuna i tinc dalit de seguir-la. Me sento ambiciós, Aurora.

AURORA

Ric com sou, i sentiu tanta ambició!

LLUÍS

Heredo més ambició que riquesa. Somnio esser ric, molt ric; somnio esser poderós; somnio sentir el domini dels mímats de la fortuna.

AURORA

Tots corrent darrera del seu ideal!

LLUÍS

Sí, Aurora, sí. Tots dintre nostre hi portem una passió. L'Art no m'atreu ni tinc ambició de gloria; i per mi la poesia és la força del poder, sentir el chor d'adulació que s'arrocega i es doblega a l'entorn dels triomfants, sentir el crit d'admiració dels que's queden endarrera, i fins l'udol de l'enveja que segueix als poderosos. Això és lo que jo ambiciono. I no és sols per egoisme, no és sols pera gaudir-ne jo, que la desitjo la riquesa.

AURORA

Pera qui, doncs?

LLUÍS

Podeu presumir-ho, Aurora. No s'obre'l cor com ara l'obro sinó a qui pot comprendre-l.

AURORA

Visc tant lluny d'aquests ensomnis, Lluís! El vostre llençatge és tant nou, tant diferent del que he escoltat fins ara, que'm sembla una llengua nova.

LLUÍS

No heu sentit mai dintre vostre l'afany de viure am gransdesa?

AURORA

Sí que'l sento; però és de grandesa diferent.

LLUÍS

No heu sentit mai el desig d'enlairar-vos sobre'l s arbres?

AURORA

Ai, Lluís! És tant hermosa i sagrada l'ombra que ells me regalen!

LLUÍS

No us diu re l'esperança?

AURORA

Sento molt més el record.

LLUÍS

I el món no us atreu?

AURORA

El món és massa ample pera que l'abraci'l meu cor. El vostre món té perspectiva: el meu món és petitet, és un món intim; reduït, però ple d'aroma; arracerat i quiet, però ple de poesia.

LLUÍS

I per què no heu de trobar-la lluny d'aquí?

AURORA

Perquè no podria entendre-la. Fa molt temps que aquests arbres me parlen de la mateixa manera i em diuen els seus secrets i em conten les seves penes. Sé quan ploren am la pluja, sé quan sospiren am l'aire, sé lo que diuen quan parlen, i endavino lo que callen.

LLUÍS

Tot se renova en el món, tot cambia. Ells ja cauen de vilesa i vós neixeu a la vida. Per què mirar-los morir quan tot just comenceu a viure?

AURORA

Perquè no soc jove, Lluís. Soc el rebrot d'una raça, no soc un arbre novell, i he de morir-me am la soca.

LLUÍS

Veniu a la vida, veniu, que'l món no s'acaba. Veureu am quin esplet que brota, veureu quin cel més hermós, quin aire de matinada; quina serena bravosa, quin sol d'or, quina aubada, quin halè de primavera, quin goig de viure i d'amor sentireu córrer en les venes. Deixeu les ruïnes envolquellades am l'ura, i veniu al jardí del món, que altres aucells més alegres cantaran himnes de festa al reparar vostra hermosura.

AURORA

No, Lluís. Ni'l sol d'or, ni l'aubada, ni l'halè de primavera de que'm parleu falten en aquest oasi, en aquest niu de

verdor. El nou món s'ha d'omplir de nova gent, de gent que mirí endavant, de gent que esperi i desitgi, i no d'ànimes que resin, que contemplin i somniïn. Els jardins abandonats són cementiris frondosos pera adormir-s'hi les races; són ultimes planes de llibres pera acabar-s'hi l'història; són illes misterio-
ses, voltades del mar del món pera gaudir-hi i sospirar-hi l agre-dolç de l'anyorança.

LLUÍS

Què dieu ara?

AURORA

Sí, Lluís. Jo aquí visc en posta de sol eterna. No volgueu torbar la pau ni'l silenci del cap-vespre. Correu, correu món enllà, planteu jardins de verd tendre i de nova i lluenta fulla, que també's tornaran illes aon reposar els cors cançats, els cors tristes, els cors malalts com el meu. També hi creixeran xiprers i molça i verdor de tomba, quan hagin complert llur via.

LLUÍS

Que trist és així aturar la vida!

AURORA

I que trist el perseguir una ambició!

LLUÍS

Qui viu sense esperança?

AURORA

Tant lluny és mirar al passat com mirar vers el pervingintre: per tot arreu l'infinit!

LLUÍS

Però l'amor és endavant.

AURORA

L'amor del desig, però no l'amor ideal.

LLUÍS

L'amor que dóna la vida.

AURORA

No'l sento, Lluís. El meu cor és una platja ont hi moren les onades, les onades que fa segles que caminen.

LLUÍS

I jo un naufrec?

AURORA

No ho serieu si volguessiu navegar am mi. A l'un i a l'altre'n deixaia l'escuma sobre la daurada arena. Deixeu-m'hi sola, a sobre del llit finissim, ja que m'hi porta'l destí, i navegueu a vela extesa, vós que us sentiu amb ales pera volar tant lluny com siga.

LLUÍS

Ho faré. Però és tant trist el volar sense parella, sense endur-sen un record!

AURORA (*buscant una flor i donant-li*)

Teniu. És l'última flor que'm queda. No la mireu, mentre aneu endavant: contemplieu-la al aturar-vos. Pot-ser sa flaira esmortuida calmaria la vostra pobra ambició. Pot-ser serà un balsem recordar desde la guerra aquest reconet de pau.

LLUÍS

Sí, que ho serà, Aurora. Sa flaira misteriosa'm portarà a la memòria la vostra misteriosa figura, el vostre pensament misteriós, la vostra religió estranya, que m'atreu sense explicar-me-la.

AURORA

Per allí ve l'avia. Déu meu, que depressa's mor!

(Aur.) Per allí ve l'avia. Déu meu, que depressa 's mor!

The musical score consists of two staves. The top staff is for the voice, starting with a treble clef, a key signature of four flats, and a common time. It features a single melodic line with eighth and sixteenth note patterns. The bottom staff is for the piano, showing harmonic changes through various chords and bass notes. The dynamic 'p' (piano) is indicated at the beginning of the vocal line.

(*Marq.*) De tot vaig a despedir-me, fins dels sorolls del

Misteriós
dism. molt

cap-vespre i d'estrelles que no veig, però que no falten a sortir.

(*La Marquesa cada vegada camina amb més dificultat i veient-s'hi menos. Ve donant el braç a l'Ernest i seguïda sempre de la Gertrudis. L'Aurora i en Lluís van a trobar-los. L'Ernest saluda an en Lluís amb el cap.*)

ESCENA VII

L'AURORA, EN LLUÍS, LA MARQUESA, L'ERNEST I LA GERTRUDIS

MARQUESA (*a l'Ernest*)

De tot vaig a despedir-me, fins dels sorolls del cap-vespre
i d'estrelles que no veig, però que no falten a sortir.

AURORA

Avia! En Lluís, en Lluís, que us vol veure!

LLUÍS

No: en Lluís, que vol que us retireu, perquè'l vespre sen
ve a sobre.

MARQUESA

En Lluís? Veniu, Lluís. Que me n'alegro! (*Li toca'ls ca-*
bells.) Que guapo! (*Li toca les espalles.*) Que jove, que ben
plantat! I, jo, que morta, Lluís!

LLUÍS

Retireu-vos, marquesa; retireu-vos, per favor!

MARQUESA

No. Ja que us en aneu, al menos vui accompanyar-vos.
Vui que'm veieu al marzar, pera guardar-me a la memòria.

Serà l'última vegada! (*Li dóna'l braç i sen van pel fons del jardi, seguits de la Gertrudis.*)

Ample

(Aur.) El sol sen va a la

posta, Ernest. Si vols acabar el quadro, queda poca claror.

ESCENA VIII

L'AURORA I L'ERNEST

AURORA

(Se queda mirant a la Marquesa d'una manera pensativa i diu:)

El sol sen va a la posta, Ernest. Si vols acabar el quadro,
queda poca claror.

ERNEST

A tu t'espero. Queda poca claror, però és la que escau
mellor a la teva figura. Els colors del cap-vespre, aquests co-
lors somorts, sembla que siguin fets pera fer-te d'aureola.

AURORA

Són colors de despedida, veritat?

ERNEST

Prou deuen esser-ho, quan s'escorren tant tristos sobre la teva roba i quan tant s'enfosqueixen per dintre del meu ser. No hi són a la paleta 'ls colors de tristesa. Els reflexos de fòra's poden imitar: reflexen lo que veuen; però 'ls que vénen de dintre, els colors de les llagrimes, surten sense color. No són els ulls, que 'ls veuen, que és el cor, que 'ls pressent. Aurora, tornem a quedar sols per ultima vegada, i per ultim moment te demano que m'obris el teu cor, que'm donguis esperança o m'allunyis pera sempre.

AURORA

Escolta bé lo que't dic, que és el meu pensament. Feia temps que dubtava; feia molt temps que veia passar en somnis boirosos el camí de ma vida, que anava a les palpentes cercant la meva sort. Avui, aquesta tarda mateix, s'han apagat els meus dubtes i he vist la meva ruta. Tres flors he donat, l'una darrera l'altra; tres flors que quedaven en el meu pobre jardí; tres penyores d'adéu, reliquies arrencades del ramell d'il·lusions. L'una sen va a la guerra, i morirà desfeta, que aquell que se l'emporta no podria cuidar-la sense'l fum de victoria; l'altra morirà opresa sota'l pes dels diners, i entre'ls bitllets de banc s'aplanaran ses fulles: aquell que se l'ha enduta sols l'estima daurada, i aquí s'hi migraria; l'altra tu te l'emportes, i l'encens de gloria l'anirà desfullant. Tu't

morries, Ernest, si no pogués seguir-te, i jo ja no'm puc moure.

ERNEST

I per què?

AURORA

Sapigues-me, doncs, i respecta, per Déu, lo que'm diu la meva ànima. Considero l'herencia com penyora sagrada. Si hagués heretat gloria, guardaria la gloria com el més gran tresor; si fortuna, la fortuna seria uns pergamins de plata; heredo soletat, soletat de noblesa caiguda, ruïnes, fonts callades, salons de quietut i cambres despoblades. Doncs, bé: la soletat que heredo vui guardar-la pera mi: l'accepto am tot el cor. És el tresor que'm deixa qui no'n tenia d'altres.

ERNEST

I viuras sempre aquí?

AURORA

I hi moriré, vols dir. (*Com parlant i somniant sola.*) Els jardins com aquest són un claustre. El claustre dels records. Jo professo'ls jardins, i els professo am la se que m'inspira aquest temple, que és un temple que cau, però que cau am grandesa. No vui torbar una mort que ve tant majestuosa, no la vui allunyar; no vui remeis ni adobs: vui que'l vel de verdor m'acotxi quan s'enfonzi; vui morir d'antigor dintre d'aquest reliquiari; i em faig monja d'aquestes naus frondoses, del sagrat monestir de pau immaculada. No vui que

quedi sola l'ombra que van deixar-me. Men faig digna exposant-la, i que ella m'il·lumini.

ERNEST

Respecto la teva ànima i respecto'l teu vot. Perdona-m. M'he aturat un moment a respirar l'aroma d'una flor de rúnes. Jo volia emportar-me-la, aquesta flor olorosa; la volia portar pels camins de la terra; la volia arrencar de la molça sagrada pera ensenyar-la al món, on, esllanguida i mòstiga, s'hauria doblegat ferida d'anorànca; la volia arrencar d'allí ont està arrelada i viu de sava antiga; tot volent-la fer viure, la volia matar. Tens raó, Aurora, de sentir-te enllaçada als nèrvis i esperit d'aquestes branques vives: són teves, i tu ets d'elles, que han passat massa anys entre la llum que'ls dónes i l'ombra que't regalen, perquè puguis deixar-les. No't moguis, no't moguis d'aquest claustre fins a cumplir amb el temps, i deixa a un caminant que hi deixi'l seu exvot, que hi deixi'l pobre quadro arrencat d'aquest temple.

AURORA

L'accepto am tot el cor.

ERNEST

I, ara, adéu, dòna ideal, monja de poesia, darrer esperit i ànima d'una noble llegenda. Recorda-t degades dels que anem entre prosa.

AURORA

Guarda bé aquella flor, que'l s jardins van morint-se, com
va morint el dia.

ERNEST

Adéu, per sempre més.

AURORA

Adéu per sempre.

(Ern.) I, ara, adéu, dóna ideal, monja de poesia, darrer esperit i ànima d'una noble llegenda.
[Recordala-t devgades dels que anem entre prola.

Moderat

(Aur.) Guarda bé aquella flor, que'l s jardins van morint-se, com va morint el dia. (Ern.) Adéu, per

per sempre més! (*Aur.*) Adéu per sempre: Soletat que esperava aquí m' tens a ton ombra: Aquí m' tenis, jardins! El meu vol va a cumplir - e i al meu trist casament sols hi vindreu vosaltres, estrelles solitàries; vosaltres

A musical score for piano, showing two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. Measure 11 starts with a dynamic of *p*, followed by a forte dynamic *f*. Measure 12 begins with a dynamic of *sfp*.

tres, que sabeu to que és viure allunyades; vosaltres, que deu llum a l'ombra misteriosa, ilumencles del cel que

A musical score for piano and voice. The top staff shows the vocal line with dynamic markings *pp* and *més p*. The bottom staff shows the piano accompaniment.

deu claror als ulls!

A musical score for piano and voice. The top staff shows a piano part with a treble clef, common time, and a key signature of one sharp. The bottom staff shows a vocal part with a bass clef, common time, and a key signature of one sharp. Measure 11 starts with a piano dynamic of *pp*. The vocal line consists of eighth-note pairs. Measure 12 begins with a piano dynamic of *pp*, followed by a piano dynamic of *p*. The vocal line continues with eighth-note pairs. The vocal line includes lyrics: "retard. i dism. pp molt lligat". The piano part features sustained notes and chords.

The musical score consists of four systems of music. The first system shows a piano introduction with a dynamic of *diss.* (diminuendo). The second system begins with the vocal entry "Fi - lla dels vells jar - dins, no plo - ris d'a - nyo-", followed by three more staves of the same melody. The piano accompaniment features sustained notes and eighth-note chords. The vocal parts are in unison throughout the piece.

Chor de Fades

Fi - lla dels vells jar - dins, no plo - ris d'a - nyo-

Fi - lla dels vells jar - dins, no plo - ris d'a - nyo-

Fi - lla dels vells jar - dins, no plo - ris d'a - nyo-

The musical score consists of four staves of music. The first three staves are in common time (indicated by a 'C') and the fourth staff is in 2/4 time (indicated by a '2'). The key signature changes from G major (one sharp) to F major (no sharps or flats). The lyrics are written in both Portuguese and Spanish. The first two staves begin with 'ran - ça:' followed by the lyrics 'vi-ne-al niu de ver - dor, que és el niu d'es-pe -'. The third staff begins with 'ran - ça:' followed by the same lyrics. The fourth staff begins with a single note followed by 'vi-ne-al niu de ver - dor, que és el niu d'es-pe -'. The music features various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

EL JARDÍ ABANDONAT

79

Musical score for 'El Jardí Abandonat' featuring three vocal parts (two upper voices and one bass) and a piano accompaniment.

The vocal parts consist of two staves above the bass staff. The first vocal part has lyrics: "ran - çà." in the first system and "ran - çà." in the second system. The bass part has lyrics: "ran - çà." in the first system and "ran - çà." in the second system.

The piano accompaniment is in the bottom staff, featuring a bass line and harmonic chords. It includes dynamic markings: *pp* (pianissimo) and *molt ligat* (very tied).

dism.

(Ger.) Auroral

p.

cresc.

cresc.

(Aur.) Avial (Ger.) Marquesa, Marquesa! (Aur.) Avia del cor, returni-s!

f

cresc.

dism. molt

pp misteriós

ESCENA IX

AURORA

(Se queda pensativa)

Soletat que esperava, aquí'm tens a ton ombra. Aquí'm
teniu, jardins! El meu vot va a complir-se i al meu trist casa-

ment sols hi vindreu vosaltres, estrelles solitaries; vosaltres, que sabeu lo que és viure allunyades; vosaltres, que deu llum a l'ombra misteriosa, llumenetes del cel que deu claror als ulls!

LES FADES

Filla dels vells jardins,
no ploris d'anyorança:
vine al niu de verdor,
que és el niu d'esperança.

ESCENA X

L'AURORA, LA MARQUESA I LA GERTRUDIS

(*Del fons del jardí surt la Gertrudis sostenint a la Marquesa, desmaiada.*)

GERTRUDIS

Aurora!

AURORA

Avia!

GERTRUDIS

Marquesa, Marquesa!

AURORA

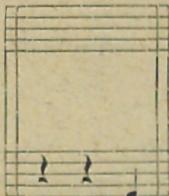
Avia del cor, retorni-s!

(*La Gertrudis i l'Aurora apropen la Marquesa a primer terme i l'asseuen en una cadira. La Gertrudis li sosté'l cap i l'Aurora s'asseu als seus peus.*)

MARQUESA (*retornant-se un moment*)

Déu meu! Que somnio? Ets tu? Ets tu, Aurora meva?
No'm desperteu, no'm desperteu, que sento com me vaig
adormint, i m'adormo per sempre. La claror torna. Torno a
veure la llum; però una llum d'altres terres, una llum més
hermosa que la que he vist fins ara, una llum sempre encesa.

Adéu, Aurora meva!

No tardis a venir, que

jo t'espero.

No visquis en el món, que'l món

no és pera nosaltres.

A musical score fragment consisting of two staves. The top staff is blank. The bottom staff has six eighth notes grouped together under a brace, with a '6' above it indicating sixteenth-note equivalents. This is followed by a measure containing three quarter note rests.

Vine, vine aviat! Segueix pel meu camí, que és clar i hermos
i blanc com una nit serena. (Se mor.)

(*La Gertrudis, veient la Marquesa morta, sen va corrent
vers el fons.*)

GERTRUDIS

Socors! Assistencia!

A musical score for 'GERTRUDIS'. It includes a piano part with dynamic markings 'ff' and 'Depressa', and a vocal part. The vocal part consists of three staves, each with a different vocal range (high, middle, low). The vocal parts begin with eighth-note chords, followed by sustained notes and eighth-note chords. The piano part features eighth-note chords and sustained notes.

(Ger.) Socors! Assistència!

Musical score for three staves, likely for piano or organ, featuring sixteenth-note patterns and dynamic markings. The score consists of three systems of music.

Staff 1: Features a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It includes dynamic markings "cresc. molt" and "6". The first system shows a series of sixteenth-note chords followed by a melodic line. The second system shows a melodic line with a dynamic marking "6". The third system shows a melodic line with a dynamic marking "6".

Staff 2: Features a bass clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It includes dynamic markings "3" and "6". The first system shows a melodic line. The second system shows a melodic line with a dynamic marking "6". The third system shows a melodic line with a dynamic marking "6".

Staff 3: Features a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It includes dynamic markings "6" and "0". The first system shows a melodic line. The second system shows a melodic line with a dynamic marking "6". The third system shows a melodic line with a dynamic marking "6".

AURORA (*als peus de la Marquesa*)

No corris, no! No demanis socors! La soletat tant sols
vindrà a ajudar-nos. La soletat que viu, la soletat que estimo,
la soletat que'm mata. Vine am mi, soletat! T'adoro am tota
l'ànima! Am tu viuré morint-me, am tu viuré somniant, fins
a mon darrer somni!

Filla dels vells jardins,
no ploris d'anyorança:
vine al niu de verdor,
que és el niu d'esperança.

Chor de Fades

Sheet music for Chor de Fades. The score consists of four staves, each in 3/4 time and A major (three sharps). The vocal parts are: Alto (top), Tenor, Bass, and Contratenor (bottom). The lyrics are:

Fi - lladels vells jar - dius, no plo - ris d'a - nyo -
Fi - lladels vells jar - dius, no plo - ris d'a - nyo -
Fi - lladels vells jar - dius, no plo - ris d'a - nyo -
Fi - lladels vells jar - dius, no plo - ris d'a - nyo -

Sheet music for another section. The score consists of four staves, each in 3/4 time and A major (three sharps). The vocal parts are: Alto (top), Tenor, Bass, and Contratenor (bottom). The lyrics are:

ran - ça: vi-ne al niu de ver - dor, que és el niu d'es-pe -
ran - ça: vi-ne al niu de ver - dor, que és el niu d'es-pe -
ran - ça: vi-ne al niu de ver - dor, que és el niu d'es-pe -

Musical score for voice and piano. The vocal part consists of three staves of music with lyrics: "ran - çá." The piano part includes dynamic markings *pp* and *Solemnial*.

The vocal parts are as follows:

- Staff 1: $\text{C} \quad \text{D}$
- Staff 2: $\text{E} \quad \text{F}$
- Staff 3: $\text{G} \quad \text{A}$

The piano part consists of two systems of music.

System 1: Features a treble clef, a key signature of four sharps, and a tempo marking *Solemnial*. The dynamic is *pp*. The piano part consists of eighth-note chords.

System 2: Features a bass clef, a key signature of one sharp, and a dynamic *pp*. The piano part consists of eighth-note chords.

allargant i dis - mi - nuint

TELÓ PAUSAT

OBRES DEL MATEIX AUTOR

Desde el molino, ilustracions de R. CASAS, publicat per *La Vanguardia*.

L'home de l'orga, monolec.

Andalusia vista per un català, conferència.

Anant pel món (agotat).

Impresiones de arte, ilustracions de I. ZULOAGA, MAS Y FONTDEVILA, OLLER Y RUSIÑOL, regalo de *La Vanguardia*.

Oracions, ilustracions de MIQUEL UTRILLO, musica d'ENRIC MORERA.

L'alegria que passa (agotant-se), drama liric, musica d'Enric Morera.

Els caminants de la terra (agotat), poema en prosa.

Fulls de la vida, ilustracions de PICHOT.

EN PREPARACIÓ

El Cau Ferrat, ilustracions de LABARTA.